

VVV routepunten (die ook in onze route zitten en gehaald zijn uit de VVV/IZI-route):

<https://izi.travel/nl/85fd-rondje-dordt/nl>

<https://indordrecht.nl/routes/rondje-dordt/>

17:Groothoofdspoort

De Groothoofdspoort is oorspronkelijk gebouwd tussen 1440 en 1450. Rond 1617 is er een nieuwe renaissancepoort om de oude poort heen gebouwd. In 1692 is de toren door een koepel vervangen. Als je naar boven kijkt, zie je het wapen van Dordrecht dat wordt vastgehouden door twee griffioen. Het werk van de hand van steenhouwer Gillis Huppe. Loop de poort door en geniet van het prachtige uitzicht over het rivierenknooppunt. De Oude Maas, Noord en Beneden Merwede vloeien hier samen. Met jaarlijks duizenden passerende schepen vormen de drie rivieren het drukst bevaren knooppunt van Europa.

Je staat nu op een stukje historische grond. Graven, koningen en andere belangrijke figuren kwamen tijdens een bezoek aan de stad op dit punt immers aan land. Er wordt gezegd dat zelfs Napoleon hier ooit voet aan wal zette. Je loopt dus eigenlijk middenin de geschiedenis.

Als je vanaf deze zijde de Groothoofdspoort bekijkt, zie je de Dordtse Stedemaagd afgebeeld. Zij zit in een omheinde tuin en heeft in haar ene hand het wapen van Dordrecht en in haar andere hand een palmtak. Zij wordt omringd door de wapens van de Nederlandse steden waarmee Dordrecht een verbintenis had: de zogenoemde Statensteden.

18:Damiatebrug

Voor je zie je de mooie Damiatebrug. Deze dubbele gietijzeren brug werd in 1855 gebouwd naar een ontwerp van stadsbouwmeester Itz. Langs de Kuipershaven woonden de kuipers die de vaten vervaardigden voor de wijn, die via Dordrecht verhandeld werd. De pakhuizen aan uw linkerhand herinneren nog aan die tijd. De meest opvallende is wellicht die met de hals- of tuitgevel op nummer 17-18. Onder de hijsbalk van dit voormalige wijnpakhuis zijn twee saters als draagfiguren te zien. Deze mythologische figuren waren volgelingen van de Griekse wijngod Bacchus.

20:Dordts Patriciershuis

Achter de gevel van het monumentale pand aan Wolwevershaven 9 bevindt zich Het Dordts Patriciërs huis, Museum aan de Maas. Je krijgt er een uniek beeld van het leven van de gegoede burgerij in de periode 1770 tot 1815. Elke kamer wordt gesierd door schilderijen van Cornelis Kuipers (1739-1802) en van zijn (Dordtse) tijdgenoten. De Maaskamer geeft een prachtig uitzicht over de drie rivieren.

21:Stokholm

Op no. 30 aan de Wolwevershaven staat het pakhuis Stokholm, gebouwd in 1730 door de Zweedse koopman Johan Anthony Bruyn. Na als suikerraffinaderij dienst te hebben gedaan werd het later een graan- en zadenpakhuis.

19:Wolwevershaven

De Wolwevershaven werd aangelegd in het begin van de 17de eeuw. De haven werd aangelegd om de groeiende handelsactiviteiten in de stad op te vangen. Het eerder genoemde stapelrecht zorgde voor toenemende hoeveelheden handelswaar, waardoor o.a. de Voorstraatshaven te klein werd.

U ziet enkele schepen die behoren tot het historisch varend erfgoed die nog aan deze tijd herinneren. De Wolwevershaven is tevens thuishaven van de unieke stoomsleper Pieter Boele.

22:Vader Tijd (RD)

Wanneer je bij het grootste pand omhoog kijkt, zie je Vader Tijd. Neem even die tijd, want er is genoeg te zien. Op zijn hoofd draagt hij een zandloper, als teken van vergankelijkheid en de tijdelijkheid van het leven. Op de vleugels links en rechts van de zandloper zijn een vleermuis en adelaar te zien. De vleermuisvleugel staat voor nacht en biedt bescherming tegen boze machten. De adelaarsvleugel symboliseert de dag.

Iets verder op de hoek van Vlak en Nieuwe Haven staat het Huis met de Koppen. Waarschijnlijk is dit het woonhuis geweest van Gillis Huppe, die met het beeldhouwwerk aan de Groothoofdspoort, zijn meestertitel behaalde.

23:Schroevendok Straatman

Links in het water staat het monumentale Schroevendok Straatman. Dit schroevendok is een rijksmonument en gezichtsbepalend voor de Wolwevershaven. Het behoorde toe aan de Machinefabriek L. Straatman Ketelmakerij die van 1902 tot 1996 aan de Kuipershaven gevestigd was. Het dok werd gebruikt om schepen deels uit het water te lichten zodat vanaf drijvende, houten vlonders de scheepsroeren en schroeven gerepareerd of vervangen konden worden.

24:Museum '40 - 45'

Wandelend langs de haven met de vele jachten en plezierboten komen we op no. 28 bij Museum 40-45 dat het wel en wee van de Drechtstreek tijdens de oorlogsjaren in beeld brengt.

25:Huis van Gijn

In het statige pand op nummer 29 is Museum Huis van Gijn gevestigd, het voormalige woonhuis van bankier, jurist en verzamelaar Simon van Gijn. Hij woonde er vanaf 1864 met zijn echtgenote Cornelia Vriesendorp. In de prachtige voormalige patriciërswooning kunt u ervaren hoe het leven van deze familie er in de 19de eeuw aan toe ging. Bekijk de collectie kunstwerken, munten, prenten, tafelzilver en antiek speelgoed van kelder tot kap.

26:Nieuwe Haven

De havens werden aangelegd om de toenemende handelsactiviteiten in de stad op te vangen. Het stapelrecht zorgde voor een grote hoeveelheid handelswaar die in Dordrecht overgeslagen en verkocht moest worden. De Voorstraatshaven was hiervoor niet (meer) geschikt. Later ontstonden nog het Maartensgat en de Kalkhaven. In de 17de eeuw had Dordrecht als belangrijkste handelsstad afgedaan: Amsterdam en Rotterdam hadden zich ontplooid als groeiende steden met belangrijke havens en een goede bereikbaarheid.

Nu liggen in de historische havens van Dordrecht vooral plezierjachten en oude zeilschepen.

Op nummer 38 passeer je het geboortehuis van Top Naeff. Zij schreef korte verhalen, romans, poëzie en toneelstukken, was redactrice bij diverse tijdschriften en kranten en recensente bij de Dordrechtse Courant. Haar beroemdste boek is Schoolidyllen dat in 1900 verscheen. Kort nadat zij tot ereburgeres van Dordrecht werd benoemd, stierf Antonetta (Top) Naeff op 21 april 1953 aan een hartaanval.

27:Korte Engelenburgerkade 18

Op nummer 18 nog een woonhuis van de familie Van Beveren. Waarschijnlijk werd het gebouwd door Martinus van der Pijpen. Zie je de overeenkomsten met het eerder bezichtigde huis De Onbeschaamde

aan de Wijnstraat? De voorgevel van dit pand komt namelijk overeen met die van het huis De Onbeschaamde, waar Van der Pijpen uitvoerder was tijdens de bouw. Willem van Beveren was getrouwd met Cornelia Schaep, zoals je kunt zien in de afgebeelde familiewapens. Herinner je je het verhaal van de weddenschap van de drie broers Van Beveren nog? Boven de voordeur zie je de inbreng van broer Willem: een afbeelding van twee mannelijke, innig verstrengelde Tritons. De

inbreng van broer Ernest wonende aan het Grotekerksplein bleek zo aanstootgevend dat de gemeente besloot het meteen te verwijderen.

29:De Grote Kerk

Zoals je ziet, staat de toren enorm scheef (zelfs 2,25 meter uit het lood). Aan de voet van de toren zie je het Rotterdamhuis. Dit huis, dat eerst in Rotterdam stond, moest verdwijnen. Het werd steen voor steen afgebroken en hier weer opgebouwd.

Kerk en toren hebben een rijke geschiedenis. Rond het jaar 1030 stond op deze plek vermoedelijk een kapel. Met de bouw van de kerk werd in de 12de eeuw begonnen, met de toren enige tijd later. Bij de grote stadsbrand van 1457 brandde de kerk geheel af, maar de toren werd grotendeels gespaard. Met de herbouw werd spoedig begonnen. Volgens het ontwerp had de toren een spits moeten krijgen en een totale hoogte van 108 meter. Maar, tijdens de bouw traden er flinke verzakkingen op, zodat de bouwers bij 65 meter gestopt zijn. Vandaar de stompe toren. De beiaard telt 67 klokken, heeft een totaalgewicht van maar liefst 55.000 kilo en is daarmee de grootste en zwaarste van Europa. Als je de 275 treden van de toren beklimt, word je beloond met een prachtig uitzicht over Dordrecht en omgeving.

De kerk was tot het einde van de Tachtigjarige oorlog in handen van de katholieken. Daarna werden zij door de protestanten met zachte hand verdreven. Sindsdien spreken we over de Grote Kerk in plaats van Onze Lieve Vrouwekerk.

Het interieur is zeker een bezoek waard. Beroemd zijn de 16de-eeuwse koorbanken, met houtsnijwerk, Rococo preekstoel met doophek, het koperen koorhek en de imposante orgels. Bekijk ook de mooie ramen eens vanwege de typische Dordtse voorstellingen. De vloer van de kerk is bedekt door een groot aantal grafstenen. Sommige graven waren destijds afgedekt met een koperen plaat. De koperen platen zijn veelal omgesmolten, meestal in oorlogstijd. In het hoogkoor ligt de enige koperen plaat die bewaard is gebleven. De grafzerken zijn voorzien van een naam, soms van een levensbeschrijving, soms van een huiskerk of gildeteken. De ingang van de kerk bevindt zich aan de linkerzijde van het gebouw.

32:Pottenkade

De achttiende-eeuws huisjes aan de Pottenkade behoren nu toe aan particulieren maar waren eigendom van de kerk. De kade dankt zijn naam aan de potten en ander aardewerk dat hier destijds werd verkocht.

33:Grotekerksbuurt

Op no. 21/23 aan de rechterzijde herinnert een gevelsteen aan het geboortehuis van raadspensionaris Johan de Witt, dat op deze plek stond. Johan de Witt was van grote betekenis als staatsman, vooral op het gebied van de buitenlandse politiek. Samen met zijn broer Cornelis werd hij in 1672 in Den Haag vermoord door het Oranjegezinde volk. De broers werden ten onrechte verdacht van verraad aan Willem III, prins van Oranje, en op gruwelijke wijze omgebracht. Op de Visbrug staat een standbeeld van de gebroeders de Witt.

34:Stadhuis

Voor je doemt het Stadhuis van Dordrecht op. De geschiedenis van het Stadhuis begint in 1383. Het gebouw diende in die tijd als overdekte markthal voor Vlaamse kooplieden. In 1544 koos het stadsbestuur het als zetel. Tussen 1835 en 1845 werd het gebouw grondig verbouwd door stadsarchitect Itz. Het gebouw werd voorzien van een neoclassicistische gevel, geïnspireerd op de bouwkunst van de Grieken.

In deze tijd wordt het Stadhuis gebruikt voor officiële ontvangsten, raadsvergaderingen en

trouwceremonies. De grote zolder huisvest nog altijd de houten gevangencellen die tot 1870 in gebruik waren.

35:Vleeshouwersstraat

Links zie je het karakteristieke winkelstraatje de Vleeshouwersstraat. Vroeger woonden hier de minder gefortuneerde slagers. De rijkere slagers woonden aan de Groenmarkt.

36:De Gulden Os

Links aan Groenmarkt 153 is de centrale bibliotheek gevestigd. Wanneer je omhoog naar de natuurstenen gevel kijkt, zie je waarom het pand de naam Gulden Os draagt. Het dier herinnert aan de vele slagerijen die in deze buurt gevestigd waren. Het gebouw was oorspronkelijk veel groter en had zelfs een diepte van 125 meter.

Wandel verder over de Groenmarkt. Iets verder aan je rechterzijde zie je de Visbrug met het standbeeld

van de gebroeders De Witt, een creatie van Toon Dupuis.

37:Huis de Sleutel en stadsbrouwerij

Huis De Sleutel herken je aan de rode luiken. Het pand werd in 1652 gebouwd voor de toenmalige eigenaar van brouwerij De Sleutel. Ook dit pand was oorspronkelijk veel dieper, het liep helemaal door tot aan de achtergelegen Varkenmarkt. Aan die kant was ook de daadwerkelijke brouwerij gevestigd. De kant van de Groenmarkt werd gebruikt als woonhuis. Wanneer je het naastgelegen steegje doorloopt, zie je voor u de huidige stadsbrouwerij. Hier wordt op ambachtelijke wijze het Dordtse Schapenkopjesbier gebrouwen.

38:Scheffersplein

Bekijk de vele mooie panden die je passeert, bijvoorbeeld Huize Johanna aan je linkerkant. De Groenmarkt komt uit bij het Scheffersplein. Het plein, dat eigenlijk een brug is, dankt zijn naam aan het bronzen beeld van de in Dordrecht geboren romantische schilder Ary Scheffer. Hij vertrok op jonge leeftijd uit Dordrecht en maakte uiteindelijk in Parijs naam en faam.

Aan de linkerkant van het plein, in de Tolbrugstraat Waterzijde, herinnert een gedenksteen je nog aan een veel bekendere schilder: Vincent van Gogh. Hij verbleef in 1877 slechts enkele maanden in Dordrecht en werkte in een boekhandel aan de Voorstraat, op korte loopafstand van zijn pension. In die tijd richtte hij zijn aandacht op religieuze zaken, pas later koos hij voor verf en penseel.

44:Van Slingelandthof

Op Vriesestraat nummer 100 zie je het oudste Hofje van Dordrecht. Het Van Slingelandthof werd gesticht in 1542. De steen boven de ingang vermeldt het stichtingsjaar 1519. Mogelijk stonden er toen al een paar huisjes, die in 1542 in opdracht van Pieter Hendrikxz van Slingelandt verbouwd en samengevoegd werden tot een armevrouwenhof. Veranderingen en uitbreidingen onderging de hof voortdurend. Tot in de 20ste eeuw woonden er uitsluitend vrouwen. Dat veranderde toen de hof in 1970 verkocht werd.

2:Regenten- of Lenghenhof (RD)

Dordrecht kent veel hofjes. Het Lenghenhof is gesticht in 1755 door Gijsbert de Lengh en is zeker een bezoek waard. Het hof bestaat uit vier delen met een verschillend bouwjaar. Een wandeling door het hof is een goed idee, doe dit wel voor 18.00 uur want daarna is de toegangspoort gesloten.

Het in de poort aangebrachte bordje 'Verboden voor onbevoegden' geldt overigens niet voor geïnteresseerde bezoekers! Tegenover de toegangspoort, in het oudste deel van het hof, is de

Regentenkamer te herkennen aan de houten luiken. Het Lenghenhof heeft enkel en alleen vrouwelijke bewoners.

3:Vriesestraat (RD)

Daar is ook genoeg te zien. Links van je zie je het moderne beeld van Maria Roosen. De spiegelbollen vormen de Dordtse schilder Aelbert Cuyp (1620-1691). Er is gekozen voor een abstract beeld, omdat er werd gedacht dat er geen afbeeldingen zouden zijn van de schilder. Later onthulde de Vereniging Oud-Dordrecht dat er wel degelijk enkele afbeeldingen van Aelbert Cuyp bestaan.

Schuin aan de overzijde, op Vriesestraat 130, is het mooie winkelpand van Distilleerderij Rutte te bewonderen. Hier worden sinds 1872 gins, jenevers en likeuren gestookt en verkocht. Op de 1e verdieping is de Proefkamer.

Naast het pand van Distilleerderij Rutte, op nummer 132, zie je een mooi pandje met een echte Dordtse trapgevel uit 1777. Je herkent dit geveltype aan de trapgevels en togen boven de vensters, waarvan de nis vaak met een driebladig klaverblad met lelies versierd is. Zoals je ziet, helt de top van de gevel iets naar voren. Een bewuste keuze: men deed dit als bescherming tegen regen en om het takelen van goederen naar boven makkelijker te maken.

4:Arend Maartenszhof

Rechts op nummer 56 bevindt zich het mooie Arend Maartenszhof, gesticht door Arend Maartenszoon, die omstreeks 1600 een bekend speculant was. Hij richtte het hof op voor behoeftige vrouwen en weduwen van soldaten, die voor het vaderland waren gesneuveld. Er staan rond een prachtige binnenplaats met oude bomen en een waterput welgeteld 38 huisjes.

De gemeente Dordrecht kocht het hof eind twintigste eeuw van de regenten en verzorgde een volledige restauratie. Wanneer je het hof binnenwandelt, zie je direct aan je rechterhand de regentenkamer. Druk op het lichtknopje naast de deur en kijk door de ramen naar het mooie plafond en de portretten van de regenten die in de 17de eeuw de hof beheerden. Wanneer de regenten bijeen kwamen om kwesties over het hofje te bespreken, mochten de bewoners als toehoorders aanwezig zijn, op voorwaarde dat zij achter het hekje bleven staan.

42:Hofstraat

De fraaie gevels in de Hofstraat staan hier pas 50 jaar. Tijdens de grote sanering van de binnenstad, eind jaren zestig, zijn ze vanaf verschillende locaties verzameld en vervolgens hier neergezet. Aan je rechterhand, voorbij de Statenschool, zie je het gerestaureerde poortje van het voormalige Oude Vrouwenhuis dat vroeger aan het Bagijnhof stond. Achter het standbeeld van Willem van Oranje zie je het pand De Berckespoort. Wijnkoper Matthijs Berck betrok rond 1560 het middeleeuwse huis dat zijnvrouw erfde van haar vader Hubert Tack. Hij verbouwde het pand tot koopmanswoning met kelders voor de wijnopslag. Veel belangrijke personen, waaronder de Spaanse Hertog van Alva, de Engelse Graaf van Leicester en Prins Willem van Oranje logeerden hier tijdens hun bezoeken aan de stad.

41:Het Hof van Nederland (RD)

Je bent nu op een nationaal-historisch belangrijke locatie! Omstreeks 1275 werd op deze plek een klooster van de Augustijnen gesticht. Rond het binnenplein waren een ziekenhuis, brouwerij, bakkerij en andere dienstgebouwen gevestigd. De refter (eetzaal) van de Augustijnen bevond zich achter de gevel met pilaartjes. Na een brand in 1512 is het hele Hofcomplex in Renaissancestijl herbouwd. Hierin bevindt zich ook de Statenzaal, waar in 1572 de Eerste Vrije Statenvergadering werd gehouden.

Tijdens deze bijeenkomst werd het verzet gebundeld tegen de Spaanse overheersers. De twaalf

opstandige steden erkenden Prins Willem van Oranje als enige stadhouder. Het begin van de onafhankelijke Republiek der Nederlanden, de voorloper op ons huidige Nederland, werd hiermee een feit.

Wil je dit bijzondere moment ook beleven? Stap binnen bij het multimediale museum: **Het Hof van Nederland**, gevestigd aan dit plein. Een “must see” voor elke bezoeker aan de stad.

40:Augustijnenkerk

Rechts van je zie je de Augustijnenkerk. De kerk behoorde bij het Augustijnenklooster Het Hof. De oorspronkelijk 15de -eeuwse kerk is verschillende keren door brand geteisterd. De kerk is na een grondige restauratie in 1996 heropend. Sinds de oprichting in 1293 werd er in het kerkgebouw begraven. Vele vooraanstaande Dordtenaren vinden hier hun laatste rustplaats, waaronder de beroemde schilder Albert Cuyp.

8:Voorstraat (RD)

De Voorstraat was de oorspronkelijke waterkering voor de binnenstad en vervult deze functie nog steeds. Aan de zijstraten, die (behalve de Vriesestraat) sterk oplopen naar de Voorstraat, is dit goed te zien. Aan het begin van de 13de eeuw werden aan de stad verschillende rechten en privileges verleend, waardoor Dordrecht het belangrijkste centrum van Holland werd. Zo verleende de jonge Graaf Jan I de stad in 1299 het belangrijke stapelrecht. Dit recht hield in dat goederen die over de rivier werden aangevoerd eerst in Dordrecht moesten worden gelost en opgeslagen. Daarna moesten de goederen worden verkocht en overgeladen. Door de strategische ligging aan de kruising van grote rivieren beleefde de stad in de 14de eeuw een grote economische bloei.

In de vroege Middeleeuwen voeren de schepen dwars door de stad. Vanuit de havens werden bedrijven en winkels bevoorrad via de deuren aan de achterzijde van de panden. De steigers in de haven kregen vaak de naam van de goederen die er werden gelost en/of geladen werden, bijvoorbeeld: Turfsteiger en Hout steiger.

1

0:Nieuwbrug

De Nieuwbrug is een mooie negentiende-eeuwse brug en één van de vroegste gietijzeren exemplaren. Oorspronkelijk was dit een smalle brug, maar in 1846 werd hij verbreed voor het 'drukke' paarden wagen verkeer. Sta in het midden van de brug even stil om te genieten van het uitzicht over de

Wijnhaven met op de achtergrond de Groothoofdspoor.

11:Huis Roodenburgh

Aan het einde van de brug, links schuin aan de overzijde van de Wijnstraat, staat het mooie Huis Roodenburch. Het is één van de oudste stenen huizen van Dordrecht. Gegevens over het huis gaan terug tot het einde van de 13de eeuw. Laat in de 16de eeuw kwam het pand in bezit van een welvarende wijnhandelaar die de kelders gebruikte voor wijnopslag. Het voorname patriciërshuis werd later door verschillende predikanten en zelfs door een burgemeester van Dordrecht bewoond, maar verloor zijn woonfunctie in 1899.

Daarna had Roodenburch nog een aantal zakelijke bewoners van een notariskantoor, een instrumentenmakerij, de Bank van Lening en de Raad van Arbeid tot de laatste bewoner: Drukkerij Holster. Vereniging Hendrick de Keyser is de huidige eigenaar van Roodenburch en heeft het monument, na aankoop in 2007, in oude stijl gerestaureerd.

In het pand is een horeca-gelegenheid gevestigd.

12:Wijnstraat (RD)

De Wijnstraat is bestraat met eeuwenoude keitjesbestrating, de zogeheten kinderkopjes. De straat herinnert aan de welvarende wijnhandel. Deze floreerde door de verlenging van het stapelrecht in de Middeleeuwen. Door de hele stad waren wijnkelders te vinden, maar de meeste wijnhandelaren hielden hun koele, vochtige kelders hier aan de Wijnstraat. De wijnhandel bezorgde Dordrecht tussen de vroege Middeleeuwen tot het einde van de 17de eeuw een behoorlijke portie welvaart. Het stapelrecht bepaalde dat alle wijn die uit Duitsland kwam, in Dordrecht uitgeladen moest worden en minimaal een week in Dordrecht bleef voor verkoop. Dordrecht had het monopolie van de Rijnwijnhandel, daarnaast werden ook verschillende Franse wijnen verhandeld.

13:Woonhuis 'De Onbeschaamde' en Beverenburch

Bekijk aan je linkerhand, op nummer 127 het stamhuis van de bekende Dordtse burgemeestersfamilie van Beveren. De steen vermeldt: Dit is in Beverenburch. Drie bevers beklimmen een burcht en de muurankers vormen het jaartal 1556.

Er doet nogal een opmerkelijk verhaal de ronde over deze familie Van Beveren. Omstreeks 1650 zouden 3 broers Van Beveren een weddenschap zijn aangegaan. Wie van hen zou de meest aanstootgevende gevelversiering plaatsen? Wanneer u bij huisnummer 123/125 omhoog kijkt, ziet u er één van, een naakt jongetje. Het pand heeft daarom de naam De Onbeschaamde. Het is rond 1650 gebouwd door stadhoudelijk bouwmeester Pieter Post, die diende aan het hof van Frederik Hendrik. Het zandstenen knaapje houdt de wapenschilden vast van opdrachtgever Abraham van Beveren en zijn echtgenote Elisabeth Ruysch.

Toen Koningin Emma met Prinses Wilhelmina een bezoek aan Dordrecht bracht, was men bang was dat zij aan dit naakte jongetje aanstoot zou nemen. Het kereltje droeg daarom tijdens het koninklijk bezoek een oranje sjerpie om zijn middel.

14:De Bonifatiuskerk en 't Zeepaert

Een stukje verder zie je de enorme gevel van de Bonifatiuskerk. De gevel is gebouwd in de zogenaamde Waterstaatsstijl, net zoals de Augustijnenkerk die je later op de route tegenkomt.

Rechts naast de kerk staat 't Zeepaert. Het is één van de oudste, best bewaarde woonhuizen van Nederland. Het stamt uit 1495 en is gebouwd op de restanten van een stenen huis uit 1300. De gevel is van Namens hardsteen en rijk versierd. De gevel is waarschijnlijk kant en klaar verscheept vanuit de omgeving van Luik en hier gemonteerd. Bijzonder is dat het geheel onaangetast de afgelopen eeuwen heeft doorstaan.

15:Wijnstraat 82-86 Pandora

Neem eens een kijkje in het rijksmonument iets verder aan de Wijnstraat op nummer 82 t/m 86. Dit pand werd in 1735 gebouwd en later bewoond door vijf generaties Eijgenraam. Deze familie handelde 100 jaar in vis, schelpdieren en delicatessen en droeg zelfs het predicaat hofleverancier. Daarvoor diende het pand tussen 1823 en 1867 als stadsschouwburg. De deuren naar de theaterzaal herinneren aan deze tijd. Het theater werd veel bezocht door "ongelovigen" en gasten van buiten de stad, aangezien de meeste bewoners van Dordrecht destijds streng gelovig waren. Sinds 1981 is hier een kunst-, antiek- en curiosawinkel gevestigd.

16:West-Indisch huis

Iets verder aan de overzijde van de weg op nummer 87 staat het West-Indisch-Huis. Het pand is gebouwd in 1623 voor de bewindhebbers van de West-Indische Compagnie. Het was ook het geboortehuis van de bekende schilder Aert de Gelder, een leerling van Rembrandt. Later werd er een suikerraffinaderij in gevestigd. In 1735 is het huis verbouwd tot één woonhuis. De suiker werd in die tijd verwerkt tot harde stukken, die de vorm hadden van een kegel. In de gevel van het huis

zie je zo'n suikerbrood afgebeeld. Het pand is verbonden met het suikerpakhuis aan de Kuipershaven 21, waar je later op de route langs loopt.